

Vriendschappelijke Ontmoeting Essen - Eeuwig Schaak

Speeltijd: 2 uur met knock-out systeem

Op vrijdagavond 18 december vertrokken we om 19.15 uur met 10 man richting Essen. Het was dan wel vriendschappelijk, maar we waren toch echt in de stemming om op onze zuiderburen een goed resultaat te behalen. En dat is ons dan ook gelukt. We hebben ze verslagen met 5½ tegen 4½. Je kunt de Essense club in verschillende opzichten vergelijken met de onze. Het is ook een vrij jonge club, nl. 7 jaar oud, en ook gestart vanuit het niets. Ze spelen het liefst op een wat minder hoog niveau en hun schaakavond is hun vrije avond. Gezellig een partijtje schaken en daarna een lekkere pint pakken.

Ook hun locatie leent zich daar erg voor. Het is een oergezellig buurthuis waar iedereen zo in en uit loopt, een potje kaart, biljart, flippert, ouwehoert en het glas hoog heft. Je ziet het al als je aan komt rijden. Grote, gekleurde neonletters boven de deur met de tekst "PAROCHIEHUIS - STELLA ARTOIS". "Typisch Bels", zouden de Rucphenaren zeggen. Onze komst is hen ook goed bevallen en ze zeiden toen we huiswaarts gingen graag voor een tegenbezoek uitgenodigd te worden ("En dan winnen wij", riepen ze nog na).

Johan Goorden met zwart op het eerste bord heeft het fantastisch gedaan. Voor wat ik ervan gezien heb, is hij niet echt in de problemen geweest en heeft hij de partij gewoon op klasse gewonnen. Proficiat Johan, terwijl zijn tegenstander toch niet de eerste de beste was, want de Belgische kampioen heeft van hem nog leren schaken. De twee verbonden vrijpionnen voor de witte koning waren niet meer tegen te houden voor onze Belgische vriend.

Ook alle lof voor Frans Willeme, die op het 2e bord met wit eveneens een vol punt wist te veroveren. Het was een lange, zware strijd voor Frans, die hij uiteindelijk in zijn voordeel wist te beslissen. Knap gedaan. Goed voor onze club dat dit sterke duo af en toe eens met uitwedstrijden meedoet.

Kees van Hogeloon met wit op het 4e bord kwam in het middenspel een kwaliteit voor te staan. Toen rook Kees z'n kans en dacht: "Nu goed opletten en geen gekke dingen doen, dan moet het lukken". Maar door z'n rustige, min of meer van toen af aan defensieve spel, kon zijn tegenstander weer zo'n goeie stelling op het bord creëren dat Kees zijn kwaliteit uiteindelijk weer in moest leveren. Daardoor werd Kees weer zo geïnspireerd dat hij de partij toch nog vrij snel in zijn voordeel wist te beslissen.

Peter van Hassel en Rob Buurman waren de pechvogels, omdat ze op een gegeven moment allebei een stuk achter kwamen te staan, waardoor het vanaf dan natuurlijk vaak een ongelijke en minder plezierige strijd werd. Ze hebben zich nog wel goed **geweerd**, maar dat mocht jammer genoeg niet meer baten. Volgende keer beter, jongens.

Cees Buurman met zwart spelend op het 7e bord deed net het omgekeerde. Hij wist een stuk te veroveren van z'n tegenstander. Met dit niet geringe voordeel wist Cees het tot een goed einde te brengen. Ik had ook niet anders verwacht van hem. In zo'n situatie loopt hij niet van stapel en maakt hij geconcentreerd en degelijk de partij af. En zo hoort het ook.

Compliment, Cees.

Frans van de Bemd speelde weer in z'n eigen geliefde stijl (de stijl van z'n Roosendaalse naamgenoot), erop of eronder, aanvallen tot er één bij neervalt. Maar jammer genoeg viel hij deze keer zelf. Toch is zijn vaak scherpe spel door velen graag gezien.

Wim Wijnings, ook spelend met wit, heeft meer van de degelijke stijl, waarmee hij zelfs de kwaliteit wist te veroveren. Maar Wim wist het helaas niet in winst om te zetten. Hij ging uiteindelijk door z'n vlag en wel met 66 zetten. Teveel denktijd nodig, omdat hij bij de eindstelling een toren en een pion achter stond. Toch jammer van z'n goed verdiende uitgangspositie. De meeste fouten worden ook gemaakt in het ingewikkelde middenspel.

Ikzelf speelde met zwart op het 3e bord en was de enige die remise speelde. Dat werd uiteindelijk overeengekomen na ruim drie en een half uur spelen. We hadden allebei naast nog drie andere pionnen één vrijpion. Maar door de ongelijke lopers kon daar door geen van beiden voordeel uitgehaald worden. Toch nog tevreden, want bij verlies was het 5-5 geworden.

Dan Corné van Geel nog. Een verhaal apart. Hij verloor de ene pion na de andere. Bij de uitzichtloze stelling met 2 pionnen tegen z'n tegenstander 6 moet Corné gedacht hebben: "Dit kan zo niet doorgaan. Ik moet hem nu zo snel mogelijk de loef afsteken." En jawel hoor, door de ruimte van z'n eigen pionnen naast het bord zette hij z'n Belgische vriend in de kortste keren zo mat als wat. Hij kreeg zelfs de tijd niet meer om op te geven. Da's pas karakter!

Theo Leijdekkers.